

melfer for Island. Den umiddelbare Hensigt ved at udelukke dem fra denne Lov var, at vi ikke vilde dele Ansvarret med Regjeringen i at træffe dem. Da nu Regjeringen holder fast paa, at saadanne Forskrifter optages i denne Lov, og der nu, da Tiden er saa langt fremrykket, ikke er levet os tilstræffelig Frist til med virkelig No. at drøfte den hele Detail, som indeholdes i disse Bestemmelser, og som vi jo antage deels at henhøre under Administrationen og deels under den særlige islandfke Lovgivningsmyndighed, have vi ikke fundet tilstræffelig Grund til at modsætte os dette. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at, saaledes som Loven nu foreligger, kan dens Redaction i flere Henseender give Anledning til Tvivl, og der er en Tvivl, som jeg navnlig skal tillade mig at fremhæve. Der er nemlig en Forskjel mellem den foreliggende § 1 og den § 1, som sidst her blev vedtagen. Naar det i den nærværende § 1 hedder: „Det skal herefter staae alle indenlandfke Handlende frit at befragte fremmede Skibe til deres Handel paa Island, under Jagttagelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter“, medens det i den tidligere vedtagne § 1 hedder, „at indenlandfke Handlende ere berettigede til at fragte fremmede Skibe til deres Handel paa Island“, og „at der for saadanne Skibes Benyttelse skal gjælde de samme Regler som for Benyttelsen af indenlandfke Skibe“, saa vil deraf følge, at efter denne sidste Redaction kunne danfke Handlende, som befragte fremmede Skibe, der gaae for deres Regning, lade dem anløbe umiddelbart enhver Havn paa Island, uden iforveien at anløbe en af de 6 i § 2 nævnte Handelspladfer. Jeg formoder, at det er Meningen, at den samme Berettigelse efter den foreliggende Redaction ogsaa er tilstede; men saaledes som Paragraphen nu er affattet, kan der opstaae Tvivl, fordi der staaer i § 3, at „alle fremmede Skibe, som ankomme directe fra Udlandet, skulle først anløbe en af de sex Hovedhavne“. Da § 3 imidlertid i sin Heelhed kun handler om fremmede Undersaatters Handel, saa antager jeg, at denne Bestemmelse, skøndt den er affattet saa ampelt, at der staaer alle fremmede Skibe, kun kan sigte til fremmede

Skibe, som ere fragtede af Fremmede, og ikke til de fremmede Skibe, som ere fragtede af danfke Undersaatter, og hvor altsaa alle Bevilligheder om Skibenes Størrelse o. s. v. i Forveien ere afgivne under vedkommende danfke Undersaatters edelige Forsikring, aldeles under de samme Betyggelsesmidler, som man hidtil har havt ved Meddelelsen af islandfke Sopas. Jeg har troet at burde fremhæve dette Punct, fordi det synes mig, at der virkelig er en Strid mellem disse to Paragrapher, saaledes som de foreligge, og fordi § 1, saaledes som den er redigeret herfra, vistnok vilde aldeles have hævet denne Tvivl, og det altsaa er beklageligt, at man ikke kan faae den vedtagen i de samme Udtryk, hvori den forrige Gang blev vedtagen her.

A. Sage: Til det, som den ærede Ordfører har sagt, skal jeg kun sœie den Bemærkning, at jeg haaber, dersom vi leve til Efteraaret, at vi da skulle faae Klarhed angaaende flere af de her omhandlede Puncter, saa at de blive let forstaaelige for Alle, som ønske at handle paa Island. Jeg sigter ikke saa meget til vore Landsmænd som til Fremmede, for hvem Loven ikke vil være ganske let forstaaelig. Der er navnlig temmelig megen Uklarhed paa Grund af den megen Tale om islandfke Sopasfer; thi, dersom vi virkelig ville fremme en fri Handel paa Island, saa troer jeg, at man bliver nødsaget til at bestemme, at det, som skal erlægges i Afgift, kan erlægges af Fartøiet der, hvor det losses i Island, efter at Ladningen er gjort i Penge; saaledes som Skif og Brug er i alle Lande. Jeg indseer ikke, hvorfor Island i saa Henseende skal behandles saa ganske undtagelsesvildt, at de Handlende nemlig skulle medføre contante Penge, for strax ved Ankomsten at erlægge en Afgift, som maa være sikker nok, naar Ladningen er i Pant for den. Der er ogsaa en Bestemmelse i Loven, som jeg synes er temmelig urimelig og besværliggjørende; der er nemlig ingen Told paa Island, og det forekommer mig derfor ikke at være til nogen Nytte, men vel til stor Skade for Handelens Bevægelse, at der skal medføres en Attest, indeholdende en Forsegnelse paa de Varer, som Skipperen medbringer, og at denne Varefortegnelse, naar